

Daniels Bog - Nummer et hundrede og seksogtrediv

Den profetiske overgang for republikanisme og protestantisme: fra død til opstandelse

Jeff Pippenger
2024-03-14

Der er en overgang for både det republikanske horn og det sande protestantiske horn på jorddyret, som begyndte i året 2020. Det sande protestantiske horn blev dræbt den 18. juli 2020, og det republikanske horn blev dræbt den 3. november 2020. Ifølge Åbenbaringen kapitel elleve vil de efter tre og en halv symbolske dage atter stå på deres fødder. Når de står, vil det sande protestantiske horn overgå fra laodikeere til filadelfiere. De vil være blevet taget ud af en kirke og ført ind i en bevægelse. De er blevet taget ud af den syvende kirkes erfaring og ind i den sjette kirkes erfaring. De er blevet den ottende, som er af de syv.

Bevægelsen ved adventismens begyndelse var den filadelfiske bevægelse, og den filadelfiske bevægelse genoprettes ved enden. De tre engles værk i Åbenbaringen kapitel fjorten begyndte som en bevægelse, og det vil afsluttes som en bevægelse. Den filadelfiske bevægelse, repræsenteret ved den sjette menighed, Filadelfia, døde i 1856, og fra slutningen af juli 2023 bliver den nu oprejst igen som den ottende, som er af de syv.

I den samme historie oplever det republikanske horn en parallel død og opstandelse, idet den sjette præsident siden Reagan ved endetiden i 1989 bliver den ottende præsident, som er af de syv. Overgangsprocessen for det republikanske horn fremstilles ved dets sammensmeltning med det frafaldne protestantismes horn, hvilket er åndelig utugt og dyrets billede. Det republikanske horn bliver det ottende, som er af de syv, for det repræsenterer et billede af katolicismens dyr, det vil sige det ottende hoved, som er af de syv hoveder, i Johannes' Åbenbaring kapitel sytten og i Daniels bog kapitel to.

Republikanismens horns politiske overgang er fremstillet i forberedelsesperioden fra 1776 til 1798. Denne profetiske periode er en nødvendig nøgle til at erkende afsegningen af den skjulte hemmelighed i Nebukadnezars billede af dyrene. Denne forberedelsesperiode er fremstillet ved en tredivaarig forberedelsesperiode for både Kristus og antikrist.

Beseglingstiden fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagslov er den profetiske periode, hvor virkningen af ethvert syn fuldbyrdes. Den repræsenterer den periode, som ender med, at pavedømmet vender tilbage til jordens trone som det ottende rige, som er af de syv, i timen for det „store jordskælv“ i Åbenbaringen kapitel elleve. Den er derfor blevet forbilledliggjort ved den periode, som gik forud for den første gang, pavedømmet blev indsat på tronen i 538. I 538 vedtog pavedømmet en søndagslov på kirkemødet i Orléans, hvilket markerede afslutningen på de tredivaar forberedelse og forbilledliggjorde den snart kommende søndagslov. Jesus forandrer sig aldrig, så der må være en periode, som går forud for søndagsloven, hvor det dødelige sår heles,

ligesom der var første gang, pavedømmet blev indsat på tronen.

Den periode fremstilles ved de historiske begivenheder, der er knyttet til årstallene 508, 533 og 538. I året 508 begyndte forberedelsesperioden, eller oprettelsen af pavedømmet. Det fjerde rige, det hedenske Rom, en dragemagt, var blevet undertvunget, og i 533 fastslog Justinian, at pavedømmet var „kirkernes overhoved og også kætternes revser“. Alt, hvad der endnu manglede, for at pavedømmet kunne overtage kontrollen i 538, var goternes fjernelse fra Rom, og dette fandt sted i året 538. Denne trediveårige historiske linje løb parallelt med Kristi fødsel, som blev efterfulgt af Johannes' tjeneste, der førte til Jesu udrustning som Messias ved Hans dåb.

Forberedelsesperioden i Kristi historie løber parallelt med beseglingstiden, og den vedrører den indre linje i det protestantiske horn, mens forberedelsesperioden for antikrist vedrører den ydre linje i det republikanske horn. Disse to perioder udgør to vidner om den 11. september 2001, den 7. oktober 2023 og den snart kommende søndagslov. Den ene periode fremhæver det ydre, og den anden det indre vidnesbyrd i de hundrede og fireogfyrre tusindes beseglingstid.

Johannes' gerning, som røsten i ørkenen, der beredte vejen for Pagtens Sendebud, løb parallelt med Justinians dekret, som beredte vejen for syndens menneske, der er dødspagtens sendebud. Den 7. oktober 2023 var advarslen om, hvad der vil ske, når søndagsloven håndhæves, således som det skete i 538. Den 7. oktober 2023 svarer til 533 i forberedelsesperioden til den første gang, pavedømmet blev sat på jordens trone. Det er advarslen om, at ved den snart kommende søndagslov vil paven, ligesom i 538, atter blive både kirkernes overhoved og også kætterses tugtemester. Det er også advarslen om den eskalerende krigsførelse fra islam i det tredje ve.

Det er advarslen, der identificerer islam (tidender fra øst), og advarslen om pavens genoprettelse (tidender fra nord). Denne advarsel falder sammen med den gerning, som udføres af budbringeren, der bereder vejen i de sidste dage, for Pagtens Sendebud, som derefter skal indgå pagt med de hundrede og fireogfyrre tusind.

De tre forberedelsesperioder (de tredive år for Kristus og antikristen samt beseglingstiden) er også forbilledliggjort ved perioden fra 1776 til 1798. Afslutningen på jorddyret har en bestemt periode, som går forud for dets afslutning som det sjette rige i Bibelens profeti; derfor må begyndelsen på jorddyret som det sjette rige i Bibelens profeti have en profetisk periode, som går forud for begyndelsen på dette rige. Alfa og Omega fremstiller altid enden på en ting sammen med begyndelsen på en ting.

1776, 1789 og 1798 repræsenterer 11. september 2001, 7. oktober 2023 og den snart kommende søndagslov. Fra 1776 til 1798 blev den profetiske forberedelse til oprettelsen af det sjette rige fuldbyrdet, ligesom årene 508, 533 og 538 repræsenterede forberedelsen til oprettelsen af det femte rige. De må have disse samme profetiske kendetegn, for det sjette rige skal være et billede af det femte rige.

De tredive år af Kristi forberedelse, som førte frem til Hans dåb, repræsenterer den samme periode; for da Kristus kom for at stadfæste pagten i én uge, begyndende ved Hans dåb, var Han i færd med at oprette sit nåderige. Ved oprettelsen af sit nåderige i disse syv år udgød Han sit blod for at

stadfæste dette rige, og derved efterlod Han eksemplet på, hvornår Han ville oprette sit herlighedsrige. Dette herlighedsrige er riget i Daniel 2, som fremstilles som en sten, der er hugget ud af et bjerg uden hænder. Dette rige oplyser Søster White os om bliver oprettet under sildigregnen, og sildigregnen begyndte den 11. september 2001.

»Senregnen kommer over dem, der er rene — alle vil da modtage den som tidligere.«

„Når de fire engle slipper, vil Kristus oprette sit rige. Ingen modtager den sildige regn undtagen dem, som gør alt, hvad de kan. Kristus ville hjælpe os. Alle kunne være sejrvindere ved Guds nåde, gennem Jesu blod. Hele himlen er interesseret i værket. Englene er interesserede.“ Spalding and Magan, 3.

Den 11. september 2001 blev de fire vinde, som fremstilles som en vred hest (islam), sluppet løs og derpå holdt tilbage, mens de hundrede og fireogfyrre tusinde bliver beseglet. 1776, 1789 og 1798 repræsenterer perioden for beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusinde, og de tre datoer repræsenterer lovmæssige foranstaltninger, der førte til, at det sjette rige i Bibelens profeti blev oprettet. Den anden dato, 1789, identificerer De Forenede Staters forfatning, og derfor var det budskabet, der identificerede forfatningen som den todelte magt, der skulle fremkomme i 1798, ligesom 533 var kundgørelsen om den todelte magt, som ville fremkomme i 538, og ligesom Johannes Døberen forkyndte den todelte magt, som ville fremkomme ved Kristi dåb.

De to magter, som udgør Kristi dobbelte magt, var hans eksempel på, at guddommelighed forenet med menneskelighed ikke synder. De to magter, som udgør antikrists dobbelte magt, var hans tronbestigelse som kirkernes overhoved og hans tronbestigelse som kætterses revser. De to magter, som udgør jorddyrets dobbelte magt, er de to horn: republikanisme og protestantisme.

“Og det havde to horn som et lam.’ De lamlignende horn peger på ungdom, uskyld og sagtomdighed og repræsenterer på passende vis De Forenede Staters karakter, sådan som landet blev fremstillet for profeten som ‘stigende op’ i 1798. Blandt de kristne landflygtige, som først flygtede til Amerika og søgte et tilflugtssted fra kongelig undertrykkelse og præstelig intolerance, var der mange, som besluttede at oprette en regering på det brede grundlag af borgerlig og religiøs frihed. Deres anskuelser fandt udtryk i Uafhængighedserklæringen, som fremsætter den store sandhed, at ‘alle mennesker er skabt lige’ og er udstyret med den umistelige ret til ‘liv, frihed og stræben efter lykke’. Og forfatningen sikrer folket retten til selvstyre ved at fastsætte, at repræsentanter valgt ved folkets stemme skal vedtage og håndhæve lovene. Religionsfrihed blev også indrømmet, idet ethvert menneske fik tilladelse til at tilbede Gud i overensstemmelse med sin samvittigheds bud. Republikanisme og protestantisme blev nationens grundlæggende principper. Disse principper er hemmeligheden bag dens magt og fremgang. De undertrykte og nedtrådte over hele kristenheden har vendt sig mod dette land med interesse og håb. Millioner har søgt til dets kyster, og De Forenede Stater er steget frem til en plads blandt jordens mægtigste nationer.” Den store strid, 441.

1776, 1789 og 1798 repræsenterer tre histories, der understreger, at den ottende er af de syv. 1776 repræsenterer offentliggørelsen af Uafhængighedserklæringen og historien om den Første og den Anden Kontinentale Kongres. 1789 repræsenterer offentliggørelsen af Forfatningen og historien om Konføderationsartiklerne. 1798 repræsenterer offentliggørelsen af Alien and Sedition Acts og

begyndelsen på jorddyret som det sjette rige i Bibelens profeti.

Den første kontinentale kongres fandt sted i 1774 og var en afgørende institution i De Forenede Staters tidlige historie, idet den fungerede som et styrende organ under den amerikanske uafhængighedskrig. De kontinentale kongresser er opdelt i to profetiske perioder: den første kongres og den sidste kongres. Den første kontinentale kongres havde to præsidenter og samledes i Philadelphia fra den 5. september til den 26. oktober 1774. Peyton Randolph var mødets første præsident fra den 5. september til den 22. oktober, og derefter ledede Henry Middleton forsamlingen i de næste fem dage indtil den 26. oktober 1774.

Den Anden Kontinentale Kongres fandt sted fra 1775 til 1781. Den Anden Kontinentale Kongres havde seks præsidenter i løbet af sin eksistens. Peyton Randolph fungerede som præsident fra 10. maj 1775 til 24. maj 1775. Han var den første præsident for både den Første og også den Anden Kontinentale Kongres. Der var i alt otte præsidenter i løbet af den Første og den Anden Kontinentale Kongres' historie.

Den anden præsident for den Anden Kontinentale Kongres var John Hancock, og Hancock fungerede som præsiderende fra den 24. maj 1775 til den 31. oktober 1777. Henry Laurens fungerede som præsiderende fra den 1. november 1777 til den 9. december 1778. John Jay fungerede som præsiderende fra den 10. december 1778 til den 28. september 1779. Samuel Huntington fungerede som præsiderende fra den 28. september 1779 til den 9. juli 1781. Thomas McKean fungerede som præsiderende fra den 10. juli 1781 til den 4. november 1781.

Peyton Randolph var den første præsident for både den Første og den Anden Kontinentale Kongres. Dette viser, at der i løbet af de to perioder af de Kontinentale Kongresser var otte præsidentperioder, men at den præsident, som var den første præsident i hver af de to perioder, var den samme person. Derfor var der, skønt der var otte præsidentperioder, i virkeligheden kun syv præsidenter. Den første præsident var blandt de syv mænd, som var præsidenter, men eftersom Randolph præsiderede to gange i denne historie, repræsenterer han også den ottende, som var af de syv.

I de kontinentale kongressers historie blev Uafhængighedskrigen ledet af Kongressen. Af denne grund var George Washington aldrig præsident i den periode, for han var blevet udnævnt til den første øverstkommanderende for militæret.

Som den første præsident i begge perioder repræsenterer Randolph to vidner, som er et forbillede på den første faktiske præsident, der var George Washington. Washington repræsenteres ved Randolph, og derfor formidler Randolph, som et symbol på Washington, både de profetiske kendetegn ved Randolph, den første præsident, men også at Randolph var den ottende, som var af de syv. Således var George Washington, som den første præsident og den første øverstkommanderende, også profetisk den ottende og var af de syv.

Jesus illustrerer afslutningen på en ting ved begyndelsen, så den sidste præsident og øverstkommanderende vil være den ottende, som er af de syv. Denne profetiske kendsgerning er stadfæstet i historien om den første og anden kontinentale kongres, som er repræsenteret ved

datoen for det første vejmærke, 1776, og offentliggørelsen af Uafhængighedserklæringen.

Vejmærket 1776 er et forbillede på den 11. september 2001 og Patriot Act, hvor amerikansk uafhængighed blev stillet under romersk lovs myndighed og ikke længere under engelsk lov. Det markerer begyndelsen på den profetiske periode, som bereder vejen for, at pavedømmet atter kan indtage jordens trone ved den snart kommende søndagslov.

Ligesom med den profetiske periode repræsenteret ved 1776 repræsenterede den profetiske periode historien fra afslutningen af den Anden Kontinentale Kongres i 1781 til 1789, som er den dato, der identificerer vejmærket forbundet med offentliggørelsen af Forfatningen. I den historie var der også otte præsidenter. Historien fra 1781 til 1789 er historien om Konføderationsartiklerne. Konføderationsartiklerne repræsenterede den første forfatning, men Konføderationsartiklernes svaghed førte til, at de blev erstattet, og til ratificeringen af Forfatningen i 1789.

I denne periode bestod de otte præsidenter af syv præsidenter, som ikke var præsidenter i de to kontinentale kongressers historie, og én, som også var præsident i den første profetiske periode. John Hancock tjente både i den anden kontinentale kongres og også i den periode, som var repræsenteret ved Konføderationsartiklerne. På det profetiske plan var der kun syv mænd, som var præsident under de to kontinentale kongresser; således var John Hancock profetisk set én af de otte i perioden med Konføderationsartiklerne, men han var også én af de syv mænd fra den foregående periode. Han var derfor den ottende, som var af de syv.

Den anden profetiske periode, repræsenteret ved 1789, havde også en præsident (Hancock), som var den ottende, men af de syv, ligesom Payton Randolph var det i den første profetiske periode, repræsenteret ved 1776. 1789 stemmer overens med og repræsenterer Pelosi-retssagerne den 6. januar 2021.

„Herren har trofaste vægttere på Zions mure til at råbe højt og ikke spare, til at opløfte deres røst som en basun og kundgøre Hans folk deres overtrædelse og Jakobs hus deres synder. Herren har tilladt sandhedens fjende at gøre en målbevidst indsats imod sabbatten i det fjerde bud. Ved dette middel har han til hensigt at vække en afgjort interesse for det spørgsmål, som er en prøve for de sidste dage. Dette vil åbne vejen for, at den tredje engels budskab kan forkyndes med kraft.”

»Lad ikke nogen, som tror sandheden, tie nu. Ingen bør være ligegyldig nu; lad alle frembære deres bønner for nådens trone og påberåbe sig løftet: ‘Alt, hvad I beder om i mit navn, det vil jeg gøre’ (John 14:13). Det er nu en farefuld tid. Hvis dette land, som praler af frihed, forbereder sig på at ofre ethvert princip, der indgår i dets forfatning, ved at udstede forordninger for at undertrykke religionsfriheden og håndhæve pavemagtens falskhed og vildfarelse, da må Guds folk i tro frembære deres bønner for den Højeste. I Guds løfter er der al opmuntring for dem, som sætter deres lid til Ham. Udsigten til at blive bragt i personlig fare og nød behøver ikke at fremkalde modløshed, men bør snarere anspore Guds folks kraft og håb; for tiden med deres fare er den stund, da Gud vil give dem tydeligere åbenbarelser af Sin magt.«

„Vi skal ikke sidde i rolig forventning om undertrykkelse og trængsel og lægge hænderne i skødet uden at gøre noget for at afværge det onde. Lad vore forenede råb stige op til himlen. Bed og arbejd, og arbejd og bed. Men lad ingen handle overilet. Lær som aldrig før, at I må være sagtmodige og ydmyge af hjertet. I må ikke fremføre nogen spottende anklage mod nogen, hverken enkeltpersoner eller menigheder. Lær at omgås sind som Kristus gjorde. Skarpe ord må undertiden tales; men vær vis på, at Guds Hellige Ånd bor i jeres hjerte, før I taler den klare, skarpt afgrænsede sandhed; lad den så bane sig vej. Det er ikke jer, der skal skære.” Selected Messages, bog 2, 370.

Det andet vejmærke i den profetiske forberedelsesperiode, som er fremstillet ved Forfatningen, identificerer, at Forfatningen skal omstyrtes ved det næste vejmærke. Dette andet vejmærke er blevet forbilledliggjort ved Johannes Døberen og også ved Justinians dekret, som begge både identificerede og frembar en advarsel i forbindelse med ankomsten af den sidste begivenhed, der er fremstillet i perioden. For Johannes var det Kristi bemyndigelse, idet Han stadfæstede sin livspagt med Sit dyrebare blod, og for Justinian var det antikrists bemyndigelse, som skulle stadfæste sin dødspagt med martyrernes blod.

Forfatningen i 1789 identificerede bemyndigelsen af jorddyrets to horn, og dermed identificerede 1789 den snart kommende ødelæggelse af jorddyrets to magthorn, sådan som det blev fremstillet ved Alien and Sedition Acts i 1798. Da de to vidner blev dræbt på gaderne i året 2020, identificerede de og advarede om et vedvarende angreb på Forfatningen, som symboliseres ved Pelosi-retssagerne den 6. januar 2021.

6. januar 2021 er advarslen om pavemagtens bemyndigelse ved den snart kommende søndagslov, sådan som den blev forbilledliggjort ved Justinians dekret i året 533. 6. januar 2021 og året 533 giver begge advarsel om den snart kommende søndagslov, sådan som den blev forbilledliggjort ved søndagsloven i 538 på koncilet i Orléans og ved Alien and Sedition Acts i 1798, som forbilledliggjorde jorddyret, der taler som en drage, ved den snart kommende søndagslov.

Ved søndagsloven vil pavedømmets dødelige sår blive lægt, og det ottende hoved i Åbenbaringens syttende kapitel, som er af de syv hoveder, vil blive oprejst. Alien and Sedition Acts af 1798 repræsenterer jorddyret, der taler som en drage, når det ikke blot håndhæver tilbedelsen af solen, men derefter tvinger hele verden til at anerkende havdyrets myndighed i Åbenbaringens trettende kapitel som det ottende hoved, der er af de syv hoveder. Derfor er den profetiske gåde om det ottende, som er af de syv, profetisk fremstillet i hver af de tre perioder, der inden for forberedelsens periode repræsenteres ved 1776, 1789 og 1798.

De to første vejmærker (1776 og 1789), som identificerer gåden, omhandler den gåde, der fuldbyrdes inden for det profetiske forløb for dyret fra jorden, og det tredje vejmærke identificerer den gåde, der fuldbyrdes for den pavelige magt.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

“‘idet den, som siger til dem, der bor på jorden, at de skal lave et billede af dyret.’ Her fremstilles tydeligt en styreform, hvor den lovgivende magt hviler hos folket, et højst slående bevis på, at Amerikas Forenede Stater er den nation, der betegnes i profetien.

”Men hvad er »dyrets billede«? og hvordan skal det dannes? Billedet skabes af dyret med de to horn og er et billede af dyret. Det kaldes også et billede af dyret. For at lære, hvordan billedet er, og hvordan det skal dannes, må vi derfor studere selve dyrets kendetegn — pavedømmet.

"Da den tidlige kirke blev fordærvet ved at vige bort fra evangeliets enkelthed og antage hedenske ritualer og skikke, mistede hun Guds Ånd og kraft; og for at beherske folkets samvittigheder søgte hun støtte hos den verdslige magt. Resultatet blev pavedømmet, en kirke, der beherskede statens magt og anvendte den til at fremme sine egne formål, især til straf for »kætteri«. For at De Forenede Stater kan danne et billede af dyret, må den religiøse magt i en sådan grad beherske den civile regering, at statens myndighed også vil blive anvendt af kirken til at opnå sine egne formål.

”Når kirken har opnået verdslig magt, har den benyttet den til at straffe afvigelse fra sine læresætninger. Protestantiske kirker, som har fulgt i Roms fodspor ved at indgå alliance med verdslige magter, har udvist et lignende ønske om at begrænse samvittighedsfriheden. Et eksempel herpå gives i den langvarige forfølgelse af dissidenter fra den engelske kirke. I det sekstende og syttende århundrede blev tusinder af ikke-konformistiske præster tvunget til at flygte fra deres kirker, og mange, både blandt præster og folk, blev udsat for bøder, fængsling, tortur og martyrdøm.

„Det var frafald, der fik den tidlige kirke til at søge den borgerlige regerings hjælp, og dette banede vejen for pavedømmets udvikling — dyret. Paulus sagde: ‘Der skal’ ‘komme et frafald, ... og syndens menneske åbenbares.’ 2 Thessalonikerbrev 2,3. Således vil frafald i kirken berede vejen for billedet af dyret.“

"Bibelen erklærer, at der før Herrens komme vil findes en tilstand af religiøst forfald svarende til den i de første århundreder. 'I de sidste dage skal der komme vanskelige tider. For mennesker skal være egenkærlige, pengegriske, pralende, hovmodige, spottere, ulydige mod deres forældre, utaknemmelige, ugudelige, uden naturlig kærlighed, uforsonlige, bagvaskere, umådeholdne, brutale, uden kærlighed til det gode, forrædere, overilede, opblæste, som elsker nydelser højere end Gud; de har gudsfrygtens skin, men fornægter dens kraft.' 2 Timotheus 3:1–5. 'Men Ånden siger udtrykkeligt, at i de sidste tider skal nogle falde fra troen og holde sig til forførende ånder og dæmoners lærdomme.' 1 Timotheus 4:1. Satan vil virke 'med al kraft og med tegn og løgnens undere og med al uretfærdighedens forførelse'. Og alle de, som 'ikke tog imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst', vil blive overladt til at tage imod 'en kraftig vildfarelse, så de tror løgnen'. 2 Thessaloniker 2:9–11. Når denne gudløshedens tilstand er nået, vil de samme følger indtræde som i de første århundreder." Den store strid, 443, 444.